

๒๒ มกราคม ๒๕๓๖

เรื่อง หารือทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ด่วนมาก ที่ มท ๐๓๑๕/๔๘๑๕๐ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง หารือปัญหาทางปฏิบัติตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. มีความเห็นดังนี้

๑. ข้อที่หารือว่า คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในกรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงที่กระทำผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ อ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตราเดียว หรือจะอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๓๗ และมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และจะต้องอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ด้วยหรือไม่ นั้น

ข้อนี้เป็นเรื่องการใช้กฎหมายหลายฉบับประกอบกัน และมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นบทหลัก คำสั่งลงโทษดังกล่าวจึงควรอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๘ ประกอบกับมาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) (ถ้าการสั่งลงโทษดังกล่าวเป็นการสั่งให้เป็นไปตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด ตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็ควรอ้างมาตรา ๑๐๔ แทนมาตรา ๑๐๓)

๒. ข้อที่หารือว่า คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ หรือคำสั่งให้ออกจากราชการสำหรับข้าราชการพลเรือนผู้มีกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือกรณีที่เหมาะสมควรให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ อ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา

เดียว หรือจะอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และจะต้องอ้างมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยระบุไว้ในคำสั่งด้วยว่าเป็นการสั่งให้ออกหรือลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก แล้วแต่กรณี ด้วยหรือไม่ หรือควรปฏิบัติอย่างไร นั้น

คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการในกรณีดังกล่าว ตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด โดยปกติ ควรอ้างอาศัยอำนาจทำนองเดียวกับที่กล่าวในข้อ ๑. คือควรอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๘ ประกอบกับมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ การอ้างอาศัยตามบทกฎหมายดังกล่าวเป็นการแสดงอยู่ในตัวแล้วว่าพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เหตุที่ควรอ้างมาตรา ๘๖ ทวิ ด้วย เพราะมาตรา ๘๖ ทวิ วรรคสี่ บัญญัติให้ผู้ถูกสั่งลงโทษตามมาตรานี้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ แต่ถ้าเป็นการลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการจะไม่อ้างมาตรา ๘๖ ทวิ ก็ได้

ส่วนคำสั่งให้ออกจากราชการในกรณีดังกล่าวตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัดก็ทำนองเดียวกัน เช่น คำสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนก็ควรอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๘ ประกอบกับมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง มาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

๓. ข้อที่ห้าหรือว่า การลงโทษให้ออกจากราชการแก่ข้าราชการพลเรือนที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ จะกระทำได้หรือไม่ นั้น

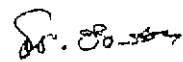
โดยข้อกฎหมายย่อมกระทำได้

๔. ข้อที่ห้าหรือว่า ผู้ที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ และผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ หลังจากที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับแล้ว ผู้ที่ถูกลงโทษปลดออกนั้นจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่

การสั่งลงโทษปลดออกจากราชการในกรณีดังกล่าว ไม่ใช่เป็นการลงโทษปลดออกจากราชการ
ตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่เป็นการลงโทษปลด
ออกจากราชการโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๘ ประกอบกับมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ ซึ่งหมายถึงเป็น
การลงโทษปลดออกจากราชการตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ผู้ถูกลงโทษจึงไม่มีสิทธิได้รับ
บำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓